



Dansk Socialrådgiverforening

10. januar 2010

BP

Der er brug for en ny undersøgelse af effekten af 300/450-timers reglen

P1-redaktionens rets- og socialpolitiske fagmedarbejder Jesper Tynell har som bekendt netop modtaget Cavlingprisen, bl.a. for at kulegrave samarbejdet mellem Arbejdsdirektoratet og SFI i forbindelse med undersøgelsen af betydningen af 300-timersreglen.

Både i SFI-undersøgelsen, i SFI-pressemeddelelsen og i pressemeddelelsen fra beskæftigelsesministeriet konkluderes, at 300-timers reglen virker efter hensigten, idet 33 procent af de gifte kontanthjælpsmodtagere, der mistede kontanthjælpen som følge af 300-timersreglen, er kommet i arbejde et halvt år efter, og lige så mange er blevet hjemmegående uden ret til kontanthjælp.

Tynell har imidlertid spurgt forsker Henning Bjerregård Bach, som har forestået undersøgelsen, om disse konklusioner reelt er underbygget af rapporten. Og det er de ikke.

Henning Bjerregård Bach siger til Jesper Tynell:

”Vi ved ikke, hvor mange af de 33 procent, der rent faktisk ville være kommet i arbejde alligevel, hvis de ikke var omfattet af 300-timersreglen. Så skulle man nemlig have søgt at konstruere en sammenligningsgruppe, som man kunne sammenligne de her personer med, som er kommet ind under reglen. Det kan man godt konstruere.”

Tynell har ligeledes spurgt om, hvorvidt dem, der er ramt af 300-timersreglen, og som er blevet ”hjemmegående”, har sagt til forskerne, at de ”er blevet hjemmegående” sådan som der står i rapporten på side 89.

Til det svarer Henning Bjerregård Bach:

”Jamen, det... Det er måske en sproglig lapsus, der har sneget sig ind der.”

Endelig har Tynell spurgt, om det er korrekt, at der kan være tale om en gruppe, der er kommet i klemme, som hverken har fået kontanthjælp eller penge, skønt de gerne ville arbejde. Til det svarer Henning Bjerregård Bach:



"Ja, det er korrekt."

Undersøgelsen giver altså hverken belæg for, at 300-timers-reglen har fået en tredjedel i arbejde, og den giver heller ikke belæg for, at dem der nu står helt uden indtægt, selv har "valgt at blive hjemmegående".

I tillæg til disse konstateringer har Tynell dokumenteret et gevaldigt rod i journalerne og en sletning af først 25 og siden 58 dokumenter, som er sendt mellem SFI og Arbejdsdirektoratet i forbindelse med udfærdigelsen af rapporten. Denne gennemgang efterlader en fornemmelse af, at Arbejdsdirektoratet har været lige lovligt dominerende i forhold til, hvilke undersøgelsesspørgsmål og konklusioner der blev anvendt.

Da vi således reelt ikke ved, om 300-timers reglen havde en beskæftigelseseffekt, og da den senere 450-timersregel er baseret på påstandene fra SFI-rapporten, må det være rimeligt, at der udarbejdes en ny evaluering af, om reglerne virker efter hensigten.

Jeg skal således – ikke mindst i lyset af at det i år er Europæisk år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse - opfordre Arbejdsmarkedsudvalget til at bede beskæftigelsesministeriet om en ny uvildig undersøgelse.

På dette link kan mine citater fra Tynells kulegravning genfindes:

[http://www.dr.dk/NR/rdonlyres/DF07532-8C5C-4AEC-8679-0F74273E2E35/1580813/Ministerens mindre demokratiske metoder.pdf](http://www.dr.dk/NR/rdonlyres/DF07532-8C5C-4AEC-8679-0F74273E2E35/1580813/Ministerens_mindre_demokratiske_metoder.pdf)

Med venlig hilsen

Bettina Post
Formand,
Dansk Socialrådgiverforening